

РЕШЕНИЕ

№ 1167

гр. София, 24.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **12009** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно – процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение от 05.08.2021 г., постановено по НАХД № 5937/2021 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, НО, 112 - ти състав с което е изменено Наказателно постановление № 30/19.08.2019 г. на началника на ГПУ - Летище Б. при РДГП – Аерогари, ГДГП – МВР, като е намален размерът на наложеното наказание от 3 000 лева на 2 000 лева за нарушение на чл.20, ал.1, т.1 вр. чл.19, ал.1, т.1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/.

В жалбата са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение при съществени нарушения на процесуалните правила и материалния закон.Твърди се, че решението на въззивния съд е неправилно и незаконосъобразно. Иска се от съда да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. Претендира разноски.

Ответникът, редовно уведомен, не се явява и не се представлява. В представен писмен отговор по жалбата оспорва нейната основателност и моли атакуваното решение да бъде оставено в сила като правилно и законосъобразно. Претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за

неоснователност на касационната жалба.

Административен Съд С. – град, XV касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

Софийският районен съд е приел от фактическа страна, че на 16.06.2019 г. около 17:40 часа в [населено място], на ГКПП – Аерогара Б., при извършване на гранична проверка на влизане в страната на пътници, пристигащи с полет ВUC 7154 от П., Република Ч. за Б., се установило, че след като е бил длъжен да провери документите за пътуване на лицето К. К., [дата на раждане] , с руско гражданство, преди да извърши услугата по превозване, превозвачът „България Е. Чартър“ го е превозил до Република България без валиден документ за пътуване, като е издал превозни документи – билет и бордна карта.

Предвид така установеното на касатора е бил съставен АУАН № 30/10.07.2019 г., в който е отразено, че дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. АУАН е съставен в присъствието на нарушителя, като същият му е връчен лично срещу подпис. на представител на нарушителя – Л. Д. - деловодител, на 09.07.2019 г. В предоставения срок, възражения не са представени.

Въз основа на така описаната фактическа обстановка, началника на ГПУ - Летище Б. при РДГП – Аерогари, ГДГП – МВР, упълномощен със Заповед № 8121з-817/09.07.2015 г. на Министъра на вътрешните работи, съставил НП № 30/19.08.2019 година. В НП е описана и възприета, изложената в АУАН фактическа обстановка, а именно при извършване на гранична проверка на влизане в страната на пътници, пристигащи с полет ВUC 7154 от П., Република Ч. за Б., било установено, че след като е бил длъжен да провери документите за пътуване на лицето К. К., [дата на раждане] , с руско гражданство, превозвачът „България Е. Чартър“ го е превозил до Република България без валиден документ за пътуване, като е издал превозни документи – билет и бордна карта. С това си действие дружеството е нарушило разпоредбите на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Поради това, на [фирма] е наложена „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв.

За изясняване на фактическата обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан и актосъставителя.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 05.08.2021 г. по НАХД № 5937/2021 г., с което е изменено Наказателно постановление № 30 от 19.08.2019 г. на началника на ГПУ Летище Б., при РДГП-Аерогари, ГДГП-МВР, с което на [фирма], на основание чл. 51 от ЗЧРБ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1, т.1, вр. чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ, като е намален размера на наложеното наказание от 3 000 лева на 2 000 лева.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Първоинстанционният съд е установил съответна на данните по делото фактическа обстановка и въз основа на нея правилно е обосновал извод за съставомерност на констатираното деяние. Възраженията на касатора за съставяне на АУАН и издаване на НП в нарушение на чл.42 и чл.57 от ЗАНН, решаващият състав на АССГ намира за неоснователни.

В АУАН и НП вмененото нарушение е описано по идентичен и безпротиворечив начин, който не е засегнал правото на защита на уличеното лице. Посочено е, че руският гражданин няма налична валидна виза, каквато се изисква съгласно Регламент (ЕС) 2018/1806 или разрешение за пребиваване. Ето защо е правилна преценката на проверяващите, че към 16.06.2019 г. чужденецът не отговаря на условията за влизане в страната по чл.8, ал.1 от ЗЧРБ, както и на тези, посочени в чл.6, ал. 1, т. "Б" от Регламент (ЕС) № 2016/399, а превозвачът не е изпълнил задълженията си по чл. 20, ал. 1 от ЗЧРБ да провери това обстоятелство.

В чл.20, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ е посочено, че превозвач, който превозва по суша, по въздух или по вода до и/или от Република България чужденци, преди да извърши услугата, е длъжен да установи наличието и валидността на документа за пътуване и на визата, когато такава се изисква, както и дали същите съдържат явни преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, следи от подмяна на снимката, както и дали изображението на снимката позволява установяване на самоличността на притежателя. Съгласно чл. 19, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ чужденец, който влиза в Република България или преминава транзитно през нейната територия, в зависимост от целта на пътуването, трябва да притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава е необходима.

В случая, съдът намира за безспорно установено по делото, че с полет ВUC 7154 от П., Република Ч. за Б., е пътувало лицето К. К., руски гражданин, който не е притежавал валиден документ за пътуване. Безспорно е, че това не е установено от превозвача преди да извърши услугата по превода и преди бъде издаден превозен документ – билет и бордна карта. Обосновано СРС е приел за доказано, че лицето е следвало да притежава валиден документ за пътуване, тъй като за него са били налице условията на чл. 19, ал.1, т.1 ЗЧРБ. Съгласно чл.8, ал.1 ЗЧРБ чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. Не са предвидени изключения, при които чужд гражданин може да влезе на територията на страната без редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване. Съгласно легалната дефиниция, дадена в §1, т.3 ДР на ЗЧРБ, "Паспорт или заместващ го документ за пътуване" е този, който е издаден по законоустановения ред на съответната държава, в който може да бъде положена виза и който дава право на чужденеца да се завърне в държавата, от която влиза, в държавата на произход или в трета държава, снимката в него позволява установяване самоличността на притежателя му, не съдържа преправки, зачертавания, заличавания, добавки и други в данните, няма следи от подмяна на снимката, положените печати са ясни, изображението на снимката съвпада с образа на притежателя и срокът му на валидност не е изтекъл. Чужденец може да влезе в Република България, ако притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, както и виза, когато такава се изисква. В чл. 8, ал.2 и ал.3 ЗЧРБ са посочени случаите, при които не е необходима виза за влизане в страната ни, а именно не се изисква виза, когато това е предвидено в Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, в

други актове на ЕС с обвързващо действие, в международен договор, по който Република България е страна, или в акт на Министерския съвет. Не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България. Съгласно Регламент (ЕО) № 539/2001 на Съвета, не е необходима виза, когато лицето притежава статут на бежанец или е без гражданство. По делото не се установяват и дори не се твърдят посочените обстоятелства. Също така, руският гражданин не притежава и карта за продължително или за постоянно пребиваване в страната (в представените документи, издадени от властите на Република Ч., е празно полето за „постоянно пребиваване“). Поради това, лицето не е попадало в изключенията за непритежаване на виза, а липсата на такава и съответно неосъществения контрол по нейното наличие от страна на касатора, води на основание за ангажиране на отговорност за превозвача.

Превозвачът е бил длъжен да извърши проверка дали пътникът притежава редовен паспорт или заместващ го документ за пътуване, преди да издаде превозен документ – билет и бордна карта. Като не е осъществил тази проверка, санкционираното лице е допуснало нарушение на чл.20, ал.1, т.1, вр. чл.19, ал.1, т.1 ЗЧРБ.

Административното нарушение е довършено на територията на Република България, поради което съгласно чл. 4 от ЗАНН, следва да се разглежда съгласно българското законодателство. След като нарушението е довършено на територията на Република България, то са нарушени и материалноправните норми по ЗЧРБ.

Не се споделят доводите на касатора, че при преминаването на вътрешни граници виза не изисква. Република България е страна - членка на ЕС, но не е страна – членка на Ш. пространство и няма вътрешни граници с другите държави от него съгласно Регламент (ЕС) № 562/2006 г. и Регламент (ЕС) № 399/2016 г. на Европейския парламент и съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници). В този смисъл, при полет от летище в Ш. пространство към летище на територията на Република България, съответният пътник пресича външна граница, а при кацане в Република България следва да притежава валиден документ за пътуване и виза, даваща му право да пребивава законно на територията на Европейския съюз (извън страните от Ш.).

За неизпълнението на установените с чл. 20 ЗЧРБ задължения за виновния превозвач, с нормата на чл. 51 е предвидено административно наказание „глоба” или „имуществена санкция”, чиито размер е определен в границите от 2000 до 10 000 лв. за всяко превозвано лице, като съдът правилно е намалил санкцията до предвидения в закона минимум, поради липсата на мотиви за определянето ѝ в по-висок размер.

С оглед на изложеното съдът счита, че оспореното съдебно решение на СРС е законосъобразно, постановено при правилното прилагане на материалния закон и без допуснати нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева, съответно на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.1 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София – град, XV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 05.08.2021 г. постановено по НАХД № 5937/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ОСЪЖДА Авиокомпания „Б. Е. ЧАРТЪР“ ДА ЗАПЛАТИ на Регионална дирекция гранична полиция – Аерогара Б., сумата от 80 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.